

Text: Luk 1:67-80

Är varje tid speciell, eller är tider olika? Det kan man nog diskutera och stöta och blöta. Just nu känns det som att vi har en speciell tid. Covid 19 har drabbat vår värld och det påverkar nästan alla människor på jorden. En del tider är speciella för vissa människor. Par som väntar sitt första barn lever i en speciell tid. Unga par som sitter hos prästen och planerar lever i en speciell tid.

I Israel var det en speciell tid. Den hade pågått i fyrahundra år och den blev alltmer speciell – väntan efter Messias. Malaki är den siste profeten i Gamla testamentet. Efter hans gärning var det helt tyst från Gud. Nu hade tystnaden varat i fyrahundra år. ”Gud, varför talar du inte till oss?” ”Messias, var är du någonstans?”

Så blev Sakarias och Elisabet ett par. Han var präst i templet. Efter många år, då de var gamla, hade de fortfarande inte fått barn. Deras speciella tid var för längesedan passé. En dag visade sig en Herrens ängel för Sakarias och lovar honom en son som skulle heta Johannes och han skulle uppfyllas av helig Ande redan i moderlivet, i Elisabets moderliv. Var detta kanske första gången på fyra hundra år som Gud talade, till Sakarias? Istället blir Sakarias tyst, stum, för att han inte trodde på ängeln. Man kan gått förstå Sakarias. Vem skulle tro på ett barn vid kanske 75-80 års ålder? Men han fick talet åter vid Johannes födelse, och det första han säger är att han profeterar om sin son. Det är den profetian som vi läser i dagens text. Vi läser texten, Luk 1:67-80.

Profetian handlar om vad Gud gör och vad Johannes ska göra senare. Man brukar räkna Johannes görande och talande som det första Gud säger på fyrahundra år. Vad profeterar då Sakarias, fylld av helig Ande?

Först talar han om Gud som besöker sitt folk, som frälser, som står vid sitt förbund slutet med Abraham, knyter ihop frälsningen och Davids släkt. Gud står vid sina löften och sitt förbund, helt enkelt. Han gör nu det han har sagt sedan urminnes tider.

Så börjar Sakarias profetera om sin nyfödde son. Han ska kallas den Högstes profet, han ska gå före Herren som är Jesus Kristus och han ska peka på frälsningen. Slutligen talar han om den som är löftenas uppfyllelse, Messias, Kristus. Han ska komma ner från höjden och vara en soluppgång för dem som är i mörkret. Det påminner om vad Jesus själv säger i Joh 8:12: *Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.*

Så blev det också med Johannes. Han växte upp och tog rollen som den som förberedde Jesu gärning. Han framhöll lagen mycket tydligt och drev därmed människor mot en punkt där de kunde få möta nåden.

Så en dag kommer Jesus där vid floden Jordan. Johannes slutar döpa, höjer sin hand, pekar på Jesus och säger: *Se Guds Lamm som tar bort världens synder.* Därmed, på ett ungefär, har Johannes fullgjort sin gärning. Jesus blir döpt av Johannes och rösten från himlen hörs som bekräftar det som Johannes har sagt.

Jesus är Guds Son, världen Frälsare. Fadern talar, Sonen är där och Anden sänker sig ner som en duva – inte i form av en duva utan som en duva.

En tid senare får Johannes peka på Jesus en gång till. Johannes hade lärjungar. Nu var det tid att överlämna dem till Jesus. Så när Johannes sitter fängslad, skickar han sina lärjungar till Jesus för att ställa frågan: *Är du den som skulle komma? Eller ska vi vänta på någon annan?* Jesus svarade dem: *"Gå och berätta för Johannes vad ni hör och ser: Blinda ser, lama går, spetälska blir rena, döva hör, döda uppstår och fattiga får höra glädjens budskap. Salig är den som inte tar anstöt av mig. Matt 11:3-6*

Så får Jesus därefter vittna om Johannes och han säger bl.a.: *Jag säger er sanningen: Bland dem som fötts av kvinnor har ingen trätt fram som är större än Johannes Döparen. Men den minste i himmelriket är större än han. Matt 11:11*

Detta är kanske oväntade ord från Jesus. Han lyfter fram Johannes som den som är störst av människor födda av kvinnor. Den platsen är han absolut värd. Men den minste i himmelriket är större än Johannes. Hur är det möjligt? Hur kan du och jag vara större än han som stod i floden Jordan och pekade på Jesus? Jo, vi är inte bara födda av en kvinna, vi är födda av Gud, födda av vatten och Ande, som Jesus säger till Nikodemus i Johannes 3. *Den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike.*

Så var lämnar det Johannes? Det kommer inte an på dig att fundera över honom. Mose fick inte komma in i det förlovade landet-. Ändå var han med Jesus på förklaringsberget. Gud hade nog en tanke för Johannes också. Men Johannes får göra en sista sak för dig och mig när han får medverka till att vi får veta vårt värde i himmelriket. *Tänk att få vara ett Guds barn. Tänk att få vila i hans famn. Tänk att få vara viss att han tar hand om mig, tänk att få bo i Jesu namn.*